

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 2. juna 2017. godine
Br. ref.:RK 1077/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI145/16

Podnosilac

Kujtim Shabani, Lulëzim Shabani, Luljeta Shabani i Alije Shabani

**Ocena ustavnosti
presude Rev. br. 263/2016
Vrhovnog suda Kosova
od 9. novembra 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Kujtim Shabani, Lulëzim Shabani, Luljeta Shabani i Alije Shabani iz Prištine (u daljem tekstu: podnosioci zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju presudu Rev. br. 263/2016 Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 9. novembra 2016. godine, kojom je odbijena, kao neosnovana, revizija podnosilaca zahteva podneta protiv presude (Ac.br. 1219/2015) Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) od 28. juna 2016. godine. Osporena presuda je uručena podnosiocima zahteva 18. novembra 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su navodno povređena prava podnosilaca zahteva garantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 46. [Zaštita imovine] i 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] i članom 1. [Zaštita imovine] Protokola br. 1 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavu 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 12. decembra 2016. godine, podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 16. januara 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Bekim Sejdiu i Selvete Gërxfhaliu-Krasniqi.
7. Dana 27. januara 2017. godine, Sud je obavestio podnosiocima o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 8. maja 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 4. jula 2000. godine, Ejup Bajrami je preminuo, ostavljajući za sobom nepokretnost od 3 (tri) katastarske parcele koje se nalaze u Prištini. Gospodin Bajrami je ostavio za sobom zadnje zaveštanje i testament registrovan pod brojem 207/97 od 11. decembra 1997. godine i deponovan u Opštinskom sudu (u daljem tekstu: testament). U svom testamentu, on je imenovao Myrvetu

Bajrami, Fatmiru Bajrami, Kadriju Bajrami, Vildanu Bajrami, Faketu Bajrami i Vetona Bajramija kao naslednike svoje nepokretnosti.

10. U tački 7 testamenta se preciziralo da Isak Shabani, sin Ejupa Bajramija nije dobio ništa po testamentu, jer je Ejup Bajrami dao novac Isaku Shabaniju za izgradnju dve kuće i poslovnog prostora u Prištini.

Vanparnični postupak

11. Dana 19. marta 2002. godine, Opštinski sud u Prištini je (u daljem tekstu: Opštinski sud) potvrdio (odluka o nasleđu T. br. 113/00) imena naslednika na osnovu testamenta. Opštinski sud je priznao i Feridu Bajrami, suprugu pokojnog, kao naslednika na osnovu zakona.
12. Dana 16. marta 2008. godine, Isak Shabani je preminuo, ostavljajući za sobom nepokretnost koja se nalazi u katastarskoj zoni Priština koja je registrovana pod brojem UL-71914059-05809.
13. Dana 16. novembra 2009. godine, Opštinski sud je odlukom (T. br. 176/09) priznao podnosiocima zahteva kao zakonite naslednike pokojnog Isaka Shabanija. Podnositeljka zahteva, Alije Shabani, supruga pokojnog Isaka Shabanija, je nasledila celu imovinu, jer su ostali podnosioci zahteva izjavili da ne prihvataju nasledstvo.

Parnični postupak

14. Dana 30. jula 2008. godine, neki od podnosilaca zahteva su podneli tužbu Opštinskom sudu protiv Mirvete Ejupi-Sopjani, Fatmire Bajrami, Kadrie Bajrami-Mujevci, Vildane Bajrami-Blakqori, Fakete Bajrami-Mexhuani, Feride Bajrami i Vetona Bajramija (u daljem tekstu: tuženi), tražeći potvrđivanje vlasništva u vezi sa imovinom nasleđenom od strane tuženih od pokojnog Ejupa Bajramija.
15. Dana 7. oktobra 2011. godine, tužba je preinačena da bi uključila sve podnosiocima zahteva.
16. Dana 22. novembra 2013. godine, podnosioci zahteva su dopunili tužbu da bi uključili poništaj testamenta.
17. Dana 10. oktobra 2014. godine, podnosioci zahteva su izmenili tužbu da bi tražili samo delimični poništaj testamenta i potvrdili da su oni kao naslednici pokojnog Isaka Shabanija suvlasnici imovine nasleđene od strane tuženih od pokojnog Ejupa Bajramija.
18. Dana 31. oktobra 2014. godine, Osnovni sud u Prištini je (presuda C. br. 1477/2008) odbacio, kao neosnovanu, tužbu podnosilaca zahteva.
19. Podnosioci zahteva su uložili žalbu protiv presude Osnovnog suda zbog "bitnih povreda odredbi parničnog postupka; pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, i pogrešnog sprovođenja materijalnog prava".

20. Tuženi su podneli odgovor na žalbu i predložili da Apelacioni sud Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) „[...] odbije žalbu [podnosilaca zahteva] kao neosnovanu, a da pobijanu presudu potvrdi”.
21. Dana 28. juna 2016. godine, Apelacioni sud je (presuda AC. br. 1219/2015) odbacio žalbu podnosilaca zahteva, kao neosnovanu.
22. Podnosioci zahteva su izjavili reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda zbog *“povrede odredaba parničnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava”*.
23. Tuženi su podneli odgovor na reviziju, uz predlog da Vrhovni sud odbaci *“reviziju [podnosilaca zahteva], kao neosnovanu, a da se presuda Osnovnog suda i Apelacionog suda potvrdi”*.
24. Dana 4. avgusta 2008. godine, podnosioci zahteva su podneli Kancelariji glavnog državnog tužioca predlog da podnese zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Apelacionog suda.
25. Dana 11. avgusta 2016. godine, državni tužilac je (obaveštenje KMLC. br. 59/2016) obavestio podnosioca zahteva da, s obzirom da su podneli reviziju Vrhovnom sudu *“Kancelarija glavnog državnog tužioca smatra da je u konkretnom slučaju dovoljna revizija kao vanredno pravno sredstvo i nije potrebno da se istom sudu iz istih razloga podnese i zahtev za zaštitu zakonitosti.”*
26. Dana 9. novembra 2016. godine, Vrhovni sud je (presuda Rev. br. 263/2016) odbacio reviziju podnosilaca zahteva, kao neosnovanu.

Navodi podnosioca

27. Podnosioci zahteva tvrde povredu svojih prava na pravično i nepristrasno suđenje, na zaštitu imovine i na jednakost pred zakonom.
28. Podnosioci zahteva navode da Vrhovni sud nije uzeo u obzir to da su tuženi, kao zakonski naslednici pokojnog Ejupa Bajramija *“bez znanja [podnosilaca zahteva] prethodnika [...] Isak-a Shabanija, pri [Opštinskim] sudu održali postupak nasleđivanja, ne prijavljujući za naslednika Isaka Shabanija koji je sin sada pokojnog Ejupa Bajramija i koji je bio živ u vreme razmatranja nasleđa [podnosilaca zahteva]. Tuženi, ne obuhvatajući prethodnika tužioca kao zakonskog naslednika u smrtonjici izvršili su krivično delo, povređujući zakon o nasleđivanju na štetu tužioca [podnosilaca zahteva]”*.
29. Podnosioci zahteva tvrde da su se redovni sudovi samo delimično bavili njihovom tvrdnjom, s obzirom da *“su odlučivali samo što se tiče zahteva za poništavanje testamenta, koji su odbili zbog zastarelosti zahteva, međutim ovaj stav ne opstaje, jer je (odredba člana 54, stava 3, ZMT KSA Kosova, koji je bio na snazi u vreme stvaranja pravno- naslednog odnosa) rok poništavanja testamenta za nesavesno lice koje postupa zlonamerno 20*

godina nakon što je proglašen testament, dok je opšte poznato da su tuženi, u ovom slučaju, postupili u lošoj veri”.

30. U tom smislu, podnosioci zahteva smatraju da se redovni sudovi nisu bavili njihovom tvrdnjom i nisu obezbedili opravdanje za svoje odluke u vezi sa pravom podnosioca zahteva da naslede imovinu pokojnog Ejupa Bajramija, kao zakoniti naslednici Isaka Shabanija. Stoga *“neuspelost Vrhovnog suda da da jasne i potpune odgovore u vezi sa [...] pravom podnosioca zahtev na nasledstvo kao zakonskih naslednika koje im je bez zakonskog osnova negirano, predstavlja povredu prava da budu saslušani i pravo na obrazloženu odluku kao sastavnog dela prava na pravično i nepristrasno suđenje, koje je garantovano Ustavom i EKLJP.”*
31. Podnosioci zahteva, dalje, smatraju da im je Vrhovni sud Kosova odbijanjem revizije povredio pravo na imovinu *“zato što je njihov prethodnik, kao legitimni naslednik protivzakonito”* lišen prava, dok je pravo na imovinu garantovano Ustavom i to uživanje je propisano zakonom, dakle *“niko se arbitrarno neće lišiti imovine.”*
32. Podnosioci zahteva, takođe, tvrde da Osnovni sud nije ispunio svoje zakonske obaveze koje proizilaze iz članova 76. i 78. Zakona o parničnom postupku u vezi sa aktivnom legitimacijom kada je dozvolio Aliji Shabani (supruzi pokojnog Isaka Shabanija) da bude uključena kao strana u postupku, iako prema zakonu o nasledstvu, njoj *“nedostaje realni aktivni legitimitet kako bi bila deo stranke koja tuži u ovom sporu [...] jer ne može da nasledi imovinu oca njenog supruga”*.
33. Konačno, podnosilac zahteva traži od Suda da zaključi da su im prava bila povređena i da proglasi ništavim presude redovnih sudova.

Prihvatljivost zahteva

34. Sud prvo ispituje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti utvrđene Ustavom, predviđene Zakonom i dalje propisane Poslovníkom.
35. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:
 1. *Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
[...]
 7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*
36. Sud smatra da su podnosioci zahteva ovlašćene strane, da su iscrpeli pravna sredstva na raspolaganju i da su podneli zahtev u propisanom roku.
37. Međutim, Sud se poziva na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

38. Pored toga, Sud se poziva i na stavove (1) (d) i (2) (d) pravila 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koji propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.

39. U tom smislu, Sud podseća da podnosioci zahteva tvrde povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje, na zaštitu imovine i na jednakost pred zakonom.

40. Sud primećuje da, što se tiče navodne povrede njihovih prava na pravično i nepristrasno suđenje, u skladu sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, podnosioci zahteva tvrde:

(i) redovni sudovi su nezakonito odlučili da je njihov zahtev za delimično/poništanje testamenta bio zastareo;

(ii) redovni sudovi nisu uspeali da reše i pruže jasne i kompletne odgovore u vezi sa pravom podnosioca zahteva na nasleđivanje kao naslednici Isaka Shabanija i

(iii) redovni sudovi su povredili zakon kada su dozvolili Aliji Shabani da bude uključena kao strana u postupku, iako joj nedostaje stvarna aktivna legitimnost da se smatra kao strana u ovom sporu, jer ona ne može naslediti imovinu oca svog supruga

41. Što se tiče tvrdnje *(i)*, Sud primećuje da je Vrhovni sud (presuda Rev. br. 263/2016) potvrdio presude Osnovnog suda i Apelacionog suda.

42. U stvari, Osnovni sud je smatrao da *“[...] je odredbom člana 54, Zakona o nasleđivanju (1974.), pored ostalog predviđeno da poništavanje testamenta može da traži samo osoba koja ima pravni interes [...] u roku od godinu dana od dana kada je saznala da postoje uzroci ne važenja [...]”.*

43. Pored toga, Vrhovni sud je dalje precizirao da su podnosioci zahteva *“tražili poništenje [testamenta] predstavkom od 22.11.2013. godine, odnosno predstavkom od 10.10.2014. godine, kada su tražili delimično poništavanje testamenta [...]. Iz toga proizilazi da ukoliko ne ranije, onda 7.10.2011. godine [podnosioci zahteva] su znali za testament [...], ali da su određene gore navedene postupke preduzeli [podnosioci zahteva] gore navedenih datuma, [...] a to dalje znači nakon zakonski predviđenih rokova”.*

44. Što se tiče tvrdnje (ii), Sud takođe primećuje da je Osnovni sud (presuda C. br. 1477/08) naveo da je *“prethodnik [podnosilaca zahteva], Ejup Shabani, izvršio činjeničnu podelu imovine, Isak [Shabani] je dobio svoj deo imovine, koristeći finansijska sredstva i gore navedene parcele da izgradi dve kuće i poslovni prostor, takođe je prisvojio na svoje ime njegov deo nasledstva i katastarsku parcelu 7161, površine od 23 ara”*.
45. Osnovni sud je, dalje, naveo da *“na osnovu člana 40 Zakona o nasledstvu, Službeni list SAPK-a, br. 43/74, [...] svaki zakonski naslednik se računa u naslednom delu koji je poklon od ostavioca na bilo koji način”*.
46. Pored toga, Osnovni sud je zaključio da je *“ostavilac Ejup, onako kako je rekao u testamentu, dodelio prethodniku [podnosiocima zahteva], Isaku Shabani njegov deo nasledstva”*.
47. Razmatranja Osnovnog suda su potvrđena od strane Apelacionog suda (presudom AC.br. 1219/2015) i Vrhovnog suda (presudom Rev. br. 263/2016), kao što sledi.
48. U stvari, Apelacioni sud je *“prihvatio ceo činjenični nalaz i pravno stanovište [Osnovnog suda], smatrajući da je pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primenio materijalno pravo kada je utvrdio da je tužbeni zahtev [podnosilaca zahteva] neosnovan i potvrdio presudu [Osnovnog suda]”*.
49. Pored toga, Vrhovni sud smatra da *“presude sudova nižih instanci nisu obuhvaćene bitnim povredama odredbi parničnog postupka o kojima se ovaj sud stara prema službenoj dužnosti, niti drugim povredama [Zakona o parničnom postupku], koje su pomenute u reviziji. Izreka presude je jasna, u potpunom je skladu sa obrazloženjem, a u obrazloženjima su dati dovoljni razlozi o svim relevantnim i važnim činjenicama za pravično suđenje u ovom pravnom predmetu”*.
50. Što se tiče tvrdnje (iii), Osnovni sud je (presudom C.br.1477/08) naveo da su *“[Podnosioci zahteva, uključujući Alije Shabani] naslednici pokojnog Isaka Shabani i budući da su njegovi naslednici imaju realni aktivni legitimitet u ovom predmetu”*. Taj zaključak je utvrđen kao zakonit od strane Apelacionog suda i Vrhovnog suda.
51. Sud primećuje da su redovni sudovi ocenili činjenice i tumačili i primenili odredbe procesnog i materijalnog prava u vezi sa njihovim zahtevom. Njihovi zaključci su doneti nakon detaljnog razmatranja svih argumenata predstavljenim od strane podnosilaca zahteva i tuženih.
52. Sud, dalje, primećuje da su podnosioci zahteva ponovili pred Sudom iste argumente koje su podneli u postupku pred redovnim sudovima, naročito u vezi sa utvrđivanjem činjeničnog stanja i zakonitosti odluka redovnih sudova.
53. Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). U stvari, uloga

redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava Vidi: *mutatis mutandis*, Evropski sud za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLjP), slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28.

54. Uloga Ustavnog suda je da obezbedi saglasnost sa pravima garantovanim Ustavom i drugim pravnim instrumentima. Dakle, Ustavni sud ne može da deluje kao "sud četvrtog stepena". Vidi: ESLjP, slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65; vidi, i: *mutatis mutandis*, Ustavni sud, slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine.
55. Drugim rečima, kompletno utvrđivanje činjeničnog stanja i pravilna primena zakona je puna nadležnost redovnih sudova (stvar zakonitosti).
56. Sama činjenica da se podnosioci zahteva ne slažu sa ishodom postupka u njihovom slučaju ne daje im pravo da pokrenu argumentovanu tvrdnju o povredi njihovih prava koja su zaštićena Ustavom.
57. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi bili predstavljeni na pravilan način i da li su postupci gledano u celosti sprovedeni tako da su podnosioci zahteva dobili pravično suđenje. Vidi: *inter alia*, slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima usvojen 10. jula 1991. godine.
58. U tom smislu, Sud smatra da je obrazloženje obezbeđeno od strane redovnih sudova kada se poziva na navode podnosioca zahteva o povredi procesnog i materijalnog prava opravdano i da postupak pred redovnim sudovima nije bio nepravičan ili proizvoljan. Vidi: ESLjP, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, presuda od 30. juna 2009. godine.
59. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi člana 46, Ustava u vezi sa članom 1. Protokola br. 1 EKLjP, Sud podseća da se pravo na imovinu odnosi samo na postojeće imovine neke osobe i ne garantuje pravo na sticanje imovine. Vidi: *mutatis mutandis*, ESLjP slučaj: *Marckx protiv Belgije*, br. 6633/74, presuda od 13. juna 1879. godine, stav 50.
60. U određenim okolnostima „legitimno očekivanje“ za dobijanje imovine može uživati i zaštitu člana 46. Ustava i člana 1. Protokola br. 1 uz EKLjP. Vidi, *mutatis mutandis*, ESLjP, slučaj *Béláné Nagy protiv Mađarske*, br. 53080/13, presuda od 13. decembra 2016. godine, stav 74.
61. Međutim, Sud podseća da se ne može reći da se stvara „legitimno očekivanje“ kada postoji spor o pravičnom tumačenju i primeni domaćeg prava i kada su podnesci podnosioca zahteva naknadno odbačeni od strane nacionalnih sudova. Vidi: *Béláné Nagy protiv Mađarske*, isto, stav 75.
62. Sud smatra da okolnosti slučaja ne daju podnosiocima zahteva pravo na materijalni interes zaštićen članom 46. Ustava u vezi sa članom 1. Protokola 1. EKLjP.

63. Sud podseća da su podnosioci zahteva, takođe, tvrdili da im je redovni sud povredio pravo na jednakost pred zakonom koje je garantovano članom 24. Ustava.
64. U tom smislu, Sud podseća da je postupanje diskriminativno ako se osoba drugačije tretira u odnosu na druge u sličnim pozicijama i situacijama, i ako razlika u postupanju nema objektivno i razumno opravdanje.
65. Sud ponavlja da različito ponašanje mora težiti zakonitom cilju kako bi se opravdao i mora postojati razuman odnos proporcionalnosti između upotrebljenih sredstava i cilja koji se želi postići. Vidi: slučaj ESLJP, *Marckx protiv Belgije*, predstavka br. 6833/74, presuda od 13. juna 1979. godine, stav 33.
66. Sud primećuje da podnosioci zahteva nisu podneli nikakav *prima facie* dokaz niti su potkrepili tvrdnju koja ukazuje na to da su diskriminirani u postupcima pred redovnim sudovima.
67. Kao rezima, Sud dalje smatra da podnosioci zahteva nisu naveli činjenice koje ukazuju da su postupci pred redovnim sudovima na bilo koji način bili ustavna povreda njihovih prava na pravično i nepristrasno suđenje, na zaštitu imovine i na jednakost pred zakonom.
68. Shodno tome, Sud smatra da je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i stoga je neprihvatljiv u skladu sa pravilima 36 (1) (d) i 36 (2) (d) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosovo, u skladu članom 113 (1) i (7) Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d), 36 (2) (d) i 56 Poslovnika, na sednici održanoj 8. maja 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20 (4) Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

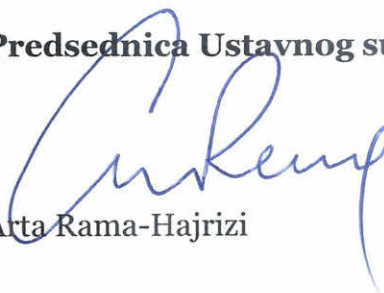
Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi